

Muzeális lapszemle, 1943.06.28. Magyar Kupa dönt?, Ferencváros - SBTC 3:0

2009 július 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amikor először böngésztem az 1943.06.28-i Nemzeti Sport hasábjait, néhány perc után már azon kaptam magam, hogy igazából nem is a mérkőzésről írt tudósítás izgalmait keresem, hanem teljesen mást.

Erről az érzésről már az előző beszámolóban is írtam, de úgy látszik, nem tudok szabadulni tőle. Kerestem egy utalást, egy szót azokra a borzalmakra, melyek 1943-ban érték a világot és hazánkat. Szinte önkéntelenül felvetődött egy kérdés: vajon a sport, a foci, a Ferencváros mennyire tudja feledtetni a borzalmakat?

Don-kanyar, 1943 februárja. A második magyar hadseregére súlyos csapást mérnek az előretörő szovjet csapatok. Hozzávetőlegesen 120 ezer főre tehető a 2. hadsereg közel egyéves keleti hadszíntéri tevékenysége során megsebesült, elesett, s fogságba esett honvédek száma.

1943-as Magyar Kupa döntőjére, ahogy az eredeti szerző fogalmazott, meglepően sokan, 18 ezren mentek ki. Volt köztük sérült, rokkant katona? Volt köztük olyan, akit a döntő után már behívó vagy deportálás várt? A mérkőzésen kívül megfordult más is a szurkolók fejében?

Nem tudom, és hiába kerestem utalást az újság lapjain, nem találtam. Aztán, ahogy egyre többször olvastam a Ferencváros szót, bennem is megváltozott valami. Már nem kerestem utalást, már magával ragadott az újabb kupagyőzelmünk okozta lelkesedés, a beszámoló hangulata.

„Nemzeti ima elmondása után”, a „B-közép” is későn reagál, de néhány perc után már harsányan felzúg a „Hajrá Fradi”, a 11. percben már gólnak is örülhet a közönség. Sárosi pazar mozdulattal esernyőt ad a kapusnak, talán még az is felvetődik benne, hogy a legjobb grundszokás szerint a gólvonalon lehajol és fejével tereli be a labdát, de mint úriember letesz az ellenfél megalázásáról, így lábbal gurítja be a pöttyöst a kapuba. A gól megadja az alaphangot, tovább támadunk, igaz a legnagyobb izgalmat a 25. perc hozza, amikor az BTC játékosa, gumiharisnyát húz a jobb combjára. A második félide hamar góllal indul, ezzel el is döntve a kupa sorsát. Bár a felhők mögé bújt nap újból kikandikál, ezzel zavarja a Fradi védelmét, de a salgótarjáni támadások meddők, ráadásul a 38. percben Ónody megadja a kegyelemdöfést, ezzel csapatunk megszerezte a nyolcadik kupagyőzelmét.

Ez a győzelem vajon jelenthetett gyógyírt a szörnyűségre? Valószínűleg nem, de talán a sport, a foci, a Fradi iránti ragaszkodás, Sárosi doktor esernyős gólja segített néhány órára kikökkenni az átélt borzalmakból.

Mert tény, hogy az újabb kupagyőzelemmel gazdagodtunk, de a játékosok mellett kötelességünk megemlékezni az 1943-as Don-kanyarban életét vesztett több tízezer magyar katonáról is. Valahol olvastam egy történetet. A háborúból hazatért nagypapától kérdezi az unokája:

- Nagypapa, te hárs voltál a háborúban? Nagypapa azt mondta: - Nem, de hársok közt szolgáltam.

(Lalolib)

NEMZETI SPORT 1943.06.28; 1. oldal [-nagyítás-](#)

NEMZETI SPORT 1943.06.28; 3. oldal [-nagyítás-](#)

NEMZETI SPORT 1943.06.28; 4. oldal [-nagyítás-](#)

www.ftcbk.eu

Ajánló